

Понад 20 років керував економіко-географічною експедицією, забезпечив наукове керівництво ряду держбюджетних і господарсько-договірних тем.

Був ряд років головою ревізійної комісії, членом президії Українського географічного товариства, головою докторської спеціалізованої ради, членом науково-методичної ради Міністерства освіти України, заступником голови Відділення наук про Землю, керівником комісії з географії АН ВШ України, членом редколегії "Українського географічного журналу", членом експертної ради ВАК України з географічних наук, членом Ради старійшин Київського університету.

Відмінник народної освіти України. Академік АН вищої школи. Лауреат нагороди Ярослава Мудрого.

АНАТОЛІЮ МИКОЛАЙОВИЧУ МОЛОЧКУ – 65!

Народився Анатолій Миколайович 4 липня 1948 р. р. в смт. Маньківка Черкаської області.

У 1971р. з відзнакою закінчив кафедру геодезії та картографії Київського державного університету ім. Т.Г. Шевченка. У роки навчання спеціалізувався у інженерно-пошуковій геодезії (працював в експедиціях Укрдипроводгоспу на Херсонщині), а потім астрономо-геодезії (працював у експедиціях УкРАГП на Кіровоградщині та Донбасі).

1971–1989 рр. – інженер, молодший науковий, науковий, старший науковий співробітник відділу картографії Сектора географії Інституту геофізика ім. С.І. Суботіна АН УРСР (зараз – Інституту географії НАН України).

1972–1975 рр. навчався в аспірантурі.

1974–1990 рр. працював за сумісництвом викладачем топографії з основами геодезії та картографії на кафедрі економічної географії природничо-географічного факультету Київського державного педінституту імені М. Драгоманова, з 1993 р. – у Військовому інституті університету, з 1998 р. – в Києво-Могилянській академії.

У 1988 р. захистив кандидатську дисертацію "Теорія і методика картографічного дослідження забруднення атмосферного повітря" (науковий керівник – д.геогр.н., проф. А. П. Золовський).

У Київському національному університеті імені Тараса Шевченка – з 1989р., доцент (з 1995 р.), з 2003 р. – професор кафедри геодезії та картографії. У 1995–2012 рр. – завідувач кафедри геодезії та картографії.

У 1992–1995 рр. та з 1999р. – заступник декана географічного факультету з навчальної роботи.

Читає нормативні та спецкурси: "Геодезія", "Проектування та складання карт", "Основи наукових досліджень", "Картографічне моделювання".

Автор і співавтор близько 100 наукових праць, зокрема трьох колективних монографій, 6 навчальних посібників та підручників, методичних розробок, атласів, карт тощо з тематичної картографії, зокрема – навчальні посібники та підручники (як співавтор): "Картографічне моделювання" (1999 р.), "Радіоелектронна геодезія" (2001 р.), "Геодезія. Статистична обробка та вирівнювальні обчислювання результатів вимірювань" (2003 р.), "Вища геодезія. Вирівнювання типових побудов триангуляції" (2004 р.), "Географічні основи охорони навколишнього середовища" (2006 р.), "Картографія" (2008 р.), "Топографія з основами геодезії" (2008 р.); понад 10 звітів по науково-дослідним роботам,

Ініціатор створення збірника наукових праць "Картографія та вища школа". Член методичної комісії Міністерства освіти України з напрямку освіти геодезії, картографії та землепорядкування.

У 2009 році визначений Подякою Президента України.

У 1993р. представник України під час офіційного включення її до складу Міжнародної картографічної асоціації (МКА) (м. Кьольн, Німеччина).

ПЕТРУ ОЛЕКСІЙОВИЧУ МАСЛЯКУ – 65!

Народився Петро Олексійович 27 травня 1948 р. в м. Миргороді Полтавської області.

У 1971 р. закінчив кафедру економічної географії Київського університету імені Тараса Шевченка. 1971–1977 рр. – вчителем географії Миргородської середньої школи №1 імені Панаса Мирного. 1977–1984 рр. – аспірант, молодший науковий співробітник Відділу теоретичних проблем економічної географії Сектора географії Інституту геофізика ім. С.І. Суботіна АН УРСР.

У 1981 р. захистив кандидатську дисертацію "Машинобудівні територіальні системи в агропромисловому комплексі Української РСР" (науковий керівник – акад. АН УРСР, д.г.н. М.М. Паламарчук). З 1984 р. – доцент кафедри економічної географії, з 1994 р. – професор кафедри географії України у Київському національному університеті імені Тараса Шевченка. У 1992 р. захистив докторську дисертацію "Машинобудування в господарських комплексах: теорія і практика територіальної взаємодії". У 1999–2003 рр. – завідувач відділу геополітики та геостратегії Науково-дослідного інституту українознавства Міністерства освіти і науки України (за сумісництвом).

Читає курси: "Країнознавство", "Рекреаційна географія України", "Економічна і соціальна географія України", "Методика викладання географічних дисциплін у вищій школі", "Теорія і методика туристично-рекреаційного районування", "Управління проектами та програмами в сфері географії України".

Наукові інтереси: територіальна організація суспільства, геополітика, українознавство, країнознавство, топоніміка, методика викладання географії, основ економіки та екології.

Має понад 500 наукових і науково-публіцистичних праць, зокрема "Загальна географія. Підручник для 6-го класу загальноосвітньої середньої школи" (2000 р.), "Географія материків і океанів. Підручник для 7-го класу" (2001 р.), "Географія України" (Нью-Йорк, 2004 р.), "Економічна і соціальна географія України" (2005, 2006 рр.), "Країнознавст-

во" (2007, 2008 рр.); співавтор – "Географія України" (1992 р.); "Географія України підручник для 8-9 класів середньої школи" (1996–2004 рр.); "Географія: завдання та тести" (1993 р.); "Хрестоматія з географії України" (1994 р.); "Географія" (1995 р.); "Словник-довідник учня з економічної і соціальної географії світу" (1996 р.); "Географія у запитаннях і відповідях" (1997 р.); "Географія: навчальний посібник для старшокласників та абітурієнтів" (1998 р.); "Як експортувати в Україну" (1998 р., португальською); "Географія Африки" (2000 р.); "Методика викладання географії" (2000 р.); "Географія України" (2000 р.); "Економічна та соціальна географія України" (2001 р.); "Економічна і соціальна географія світу. Підручник для 10-го класу" (2004 р.), "Українська екологічна енциклопедія" (2005 р.), "Енциклопедія комунального господарства" (2006 р.) та державного стандарту загальної середньої освіти з географії. Автор роману "Три сні українця" (2003 р.), восьми романів і кіносценаріїв, в тому числі "День незалежності" (2010 р.).

Академік АН вищої освіти України.

Заслужений працівник освіти України (2009 р.), Відмінник народної освіти (2000 р.). Нагороджений Почесною грамотою Верховної Ради України (2001 р.). Відзнакою Петра Могили МОН України (2006 р.), лауреат Премії імені Тараса Шевченка Київського національного університету імені Тараса Шевченка (1999 р.), Премії імені Ярослава Мудрого АН ВШ України (2004 р.). Нагороджений орденом Архистратига Михаїла V–III ступенів.

ВІКТОРУ МИКОЛАЙОВИЧУ САВИЦЬКОМУ – 65!

Народився Віктор Миколайович 25 квітня 1948 р. у смт Калинівка Вінницької області.

У 1972 р. закінчив хімічний факультет Київського державного університету ім. Т.Г. Шевченка за спеціальністю "неорганічна хімія". Навчався в Кралоуому університеті (м. Прага, Чехословаччина).

У 1970-1975 рр. навчався в аспірантурі при кафедрі неорганічної хімії Київського державного університету ім. Т.Г.Шевченка.

З 1975 р. старший інженер та старший науковий співробітник (1977–1999 рр.) проблемної науково-дослідної лабораторії гідроекології і гідроекології географічного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка, з 2000 р. – доцент кафедри гідрології і гідрохімії.

У 1976 р. захистив кандидатську дисертацію "Порівняльна характеристика аміно- і аміноселеноціанатних сполук перехідних металів" за спеціальністю 02.00.01– неорганічна хімія (науковий керівник – д.х.н., проф. В.В.Скопенко).

Читає курси: "Методика гідрохімічних досліджень", "Меліоративна гідрохімія", "Радіоактивність природних вод", "Утилізація техногенних відходів та охорона вод", "Гідроекологічні проблеми", "Правові аспекти водокористування".

Наукові інтереси: хіміко-аналітичні дослідження природних, техногеннозмінених і техногенних об'єктів навколишнього середовища, гідрохімічні дослідження поверхневих природних вод суходолу, розробка моніторингових заходів стосовно зазначених вод, проблеми і практична реалізація заходів, пов'язаних з утилізацією осадових загальноміських стічних вод. Проводив дослідження на Шацьких озерах, річках Правобережного Полісся, притоках Дніпра та Дунаю.

Автор та співавтор більше 140 наукових праць, зокрема "Використання осадових стічних вод у сільському господарстві" (1997 р., співавтор) та "Географічні основи охорони навколишнього середовища" (2006 р., співавтор).

ВАЛЕРІЮ ПЕТРОВИЧУ МИХАЙЛЕНКУ – 65!

Народився Валерій Петрович 6 листопада 1948 р. у м. Дніпродзержинську Дніпропетровської області.

У 1971 р. – закінчив хімічний факультет Київського державного університету ім. Т.Г. Шевченка за спеціальністю "Хімія та аналіз рідкісних елементів".

1971–1972 рр. – інженер Інституту загальної та неорганічної хімії ім. А. В. Думанського АН УРСР.

З 1972 р. – старший лаборант, інженер, старший інженер, асистент (з 1982 р.), доцент (з 1991 р.) кафедри хімії аналізу рідкісних елементів хімічного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Також працював звільненим заступником Голови профспілкового комітету університету.

У 1981 р. захистив кандидатську дисертацію "Газохроматографічні методи визначення важких металів у вигляді бета-дікетонатів" за спеціальністю 02.00.02 – аналітична хімія (наукові керівники – к.хім.н., доц. І. П.Середа та к.хім.н. А. М. Король).

З 1985 р. – старший викладач, доцент кафедри фізичної географії та геоекології на географічному факультеті Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Читає курси: "Екоменеджмент і забруднювальні речовини у природному середовищі", "Стійкі органічні забрудники", "Міжнародні екологічні конвенції та договори", "Основи екології та БЖД".

Автор 60 публікацій, у т.ч. 3-х навчальних посібників, зокрема "Хімічна технологія, практикум" (1978 р.), "Методи аналізу природних вод" (1983 р.), навчально-методичного комплексу "Зелений пакет" (2009 р., співавтор). 4-х авторських свідоцтв.

Наукові інтереси: сталий розвиток суспільства, хімічне забруднення довкілля, філософське осмислення взаємодії природи і людської свідомості.